

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisanădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 26 Noemvrie st. v.

Ministrul-president unguresc, dl Tisza, a fost Duminecă la Viena. Fiindcă călătoria lui coincide cu a contelui de Khevenhüller, ministru-resident la Belgrad, nu e mirare, dacă excursiunea primului ministru unguresc este adusă în combinațiune cu situațiunea politică externă.

Sînt diare de însemnatate, care fac astfel de combinațiuni și n'am scî pentru care cuvînt am putè trage la îndoeală completă nexul causal dintre călătoria ministrului-president Tisza și a ministrului-resident conte de Khevenhüller.

Dacă este însă nex causal între călătoriile celor doi bărbați de stat, ministrul-president Tisza nu s'a dus la Viena decât pentru-ca să raporteze despre situațiunea internă din Ungaria.

Așa țic și diarele, care aduc cele două călătorii în combinațiune una cu alta.

Ce va fi raportat însă ministrul-president Tisza în Viena?

De sigur ceea-ce 'i-au raportat lui comiții-supremi ai comitatelor, ear' acestia ce le vor fi raportat solgăbirăii.

Nici că se poate altfel.

Pentru-că, dacă comiții-supremi din comitate, și ei nu pot ajunge preste tot locul, ca să se informeze din intuițiune proprie, cu atât mai puțin poate fi informat din intuițiune proprie un ministru-president, al unui regat așa de întins, cum este regatul Ungariei.

Atât comiții-supremi, cât și solgăbiraele din ția de astăzi nu sînt oameni, care să dea informațiuni exacte. În cea mai mare parte, nici silință nu-și dau, pentru-ca să cunoască adevărata stare a ținuturilor de sub administrațiunea dîșșilor.

Și e logic ca așa să fie.

Comiții-supremi sînt oameni numiți de guvern. Ei își țin de datorința cea dintăiu și cea mai sfântă a căuta ne-contentin în fața stăpînului lor și a nu face, a nu țice și a nu gîndi ceea-ce li s'ar părè că nu place stăpînului. Solgăbirăii sînt aleși pro forma de representața municipiilor. Țicem proforma. Pentru-că dîșșii prin ciurul, ba prin sîta candidațiunii nu se pot străcura decât dacă plac guvernului. Comite-suprem cu cei trei reprezentanți numiți după placul seu membri în comisiunea de candidațiune, maiorisează totdeauna pre cei trei aleși de representața municipiilor. Ceea-ce va să țică, că lucrul este întocmit, și aleșii reprezentanțelor, tot oamenii guvernului să fie.

Dar' și dacă s'ar alege de aceia, care n'au fire așa mlădioasă, caută să fie oameni de ai guvernului, dacă vor să rămână în funcțiune. Ei se fac și trebuie să se facă oamenii guvernului, căci altfel se înlătură din post și locul lor se suplinese prin substituire.

Urmează deci, că nu e scăpare: funcționarul administrativ, ori comite, ori solgăbirău, tot al guvernului trebuie să fie, necondiționat.

Urmarea însă merge mai departe. Cum caută comitele în ochii ministrului, așa trebuie să caute solgăbirăul în ochii comitelui, ca să facă, să țică, să gîndească ceea-ce îi place dlui comite-suprem.

Ministrului-president, care e totodată și ministru de interne, îi trebuie informațiuni despre situațiunea din țeară. Cătră cine să se adreseze?

Nu se poate altcum decât să se adreseze cătră comiții-supremi. Acestia se adresează cătră solgăbirăii.

Acum e acum.

Solgăbirăul nu vrea să măhnească pre dl comite, pentru-că acesta s'ar putè supera, dacă 'i-s'ar raporta ceva ce se-l supere și ce raportând el mai însus, ar putè să supere pe dl ministru. Nu poate raporta lucruri supărăcioase și din alte considerațiuni: ar veni în pozițiune de a-și perde pânea.

Caută dar' să raporteze ce să placă d-lui comite. Se pune dar' și zugrăvesce o situațiune cum 'și-o scie el zugrăvi mai frumoasă.

Comite-suprem, și dacă ar scî că sînt minciuni cele ce scrie solgăbirăul, la rîndul seu, cum am țis nici el nu vrea să măhnească pe dl ministru și pentru cuvîntul, că s'ar blama și pe sine însuși. Ar dovedi, că e rîu administrator, dacă în sfera sa de activitate nu scie cumpeni lucrurile ca să fie starea cea mai strălucită în districtul seu.

Compune și el dar' un tablou cât se poate de poetic și-l trimite d-lui ministru.

Acesta scie, că aceia, căroro le raportează și el, n'au să plece numai decât să controleze. Prezentează icoana cea frumoasă așa cum 'și-a compus-o din rapoartele subalternilor sei, dacă nu pentru altă, dar' ca să apară în publicitate, ear' publicitatea să spună despre domnia-sa lucruri, cari să facă furoare în țeară și cu deosebire în străinătatea care nu se interesează, dar' nici timp nu are ca să se intereseze venind la noi ca să se convingă, că este sau nu este așa, cum a prezentat ministrul-president situațiunea.

Este cunoscut, că la noi în țeară compatrioții maghiari pun mare preț pe opera maghiarisării. Ministrul-president însuși a descoperit, că pune mare preț pe o „idee de stat“ mai puternică, care însă e identică cu unitatea națională maghiarisătoare.

Se poate dar' presupune, că va fi raportat ceva ce ar fi în oare-care contradicere cu pornirea aceasta?

Nu e de crețut.

Acest fel de rapoarte au nefericirea de a fi tot într'o formă în toate țerile cu organisme nesănătoase.

Așa a fost în Austria absolutistică la 1859, așa în Franca la 1870, așa se pare a fi fost în Sêrbia în anul acesta.

Ne vine cu greu a crede, ca ministrul-president, dacă va fi fost întreat cumva despre situațiunea țerii, să fi rês-puns că restanțele de dare au fost cu sfîr-

șitul anului trecut 35,300.000 fl. și că prin execuțiunile pentru dările incassate, s'au ruinat contribuabili îndețit și însutit mai mult. Nu, că naționalitățile nemaghiare sînt măhnite până în adîncul sufletului pentru tratamentul ce trebuie să sufere din partea naționalității maghiare și că însăși naționalitatea maghiară nu e mulțumită decât cîtă e în serviciul guvernului și se poate bucura direct sau indirect de vre-un favor din budgetul țerii.

Din contră va fi țis ministrul, că starea materială și culturală a țerii se ameliorează pe fie-care țic; că afară de vre-o câțiva preoți, dascăli și advocați de ai naționalităților nemaghiare, ceilalți locuitori așteaptă cu nerăbdare timpul să se vadă odată Maghiari în toată forma, pentru-ca din fericire să nu le mai lipsească nimica, ear', în fine, dintre Maghiari numai aceia sînt nemulțumiți, cari ar vrè să devină ministri, fără de a avè partidă, căci țeara întregă e „liberală“.

Să dea D-șeu ca pentru alte afaceri să fi fost ministrul-president Tisza la Viena și nu pentru informațiuni ca cele atinse!

Ear' de cumva pentru astfel de afaceri a fost, să dea D-șeu ca cei ce au luat informațiuni, să nu se razime pe ale dlui ministru-president Tisza.

Situațiunea în România.

Dincolo, preste Carpați, ear' se pre-gătesce ceva. E vorba de o unire a tuturor fracțiunilor opoziționale, pentru-ca împreună să rêsçoarne actualul guvern. Partidele unite vor emite apoi un manifest cătră țeară. Deocamdată partidul așa numit „liberal-național“ 'și-a publicat programul, sêmnat de dl Dimitrie Brătianu, șeful partidului.

Ne-am impus totdeauna foarte multă rezervă față cu luptele politice ale fraților nostri de preste Carpați. Înainte de toate nu ni se cuvine nouă să ne pronunțăm în aceste lupte, și foarte lesne ni s'ar putè face imputarea, că vorbim în lipsă de cunoștință de cauză. Apoi — poate că și înzadar ne-am pronunța, căci nimeni n'ar ține seamă de părerile emise de noi. Dar' ceea-ce mai ales ne impune rezerva este temerea, ca nu cumva viul nostru înteres pentru cele ce se petrec în România să fie rîu interpretat.

Situațiunea generală ne silesce cu toate acestea, ca acum să eșim din această rezervă.

Astăzi când preste Dunăre este în curgere un rêsboiu, ale cărui consecuențe nu se pot prevedè, nici pentru noi, nici pentru patria noastră, nu pot să fie indiferente cele ce se petrec în România.

Actualul guvern din România întretine, pe cât scim noi, cele mai bune relațiuni cu Monarchia noastră: chiar și atât ar fi poate destul, pentru-ca să ne gîndim bine mai nainte de a ne pronunța contra lui. Sîntem cetățeni ai imperului austro-ungar, și ar trebui să avem cuvînte foarte puternice, pentru-ca să combatem un guvern amic patriei noastre.

Cuvînte avem; întrebarea e numai, dacă ele sînt destul de puternice. Frații nostri de preste Carpați nu sciu și nu pot să scie, cât de greu ne-a lovit îndeosebi

pe noi, Românii din Ardeal, actualul guvern al României.

Mare parte din noi, în o țeară mai mult ori mai puțin săracă, nu numai ne câștigăm pânea de toate țilele, ci ne agonisiam chiar averi din comerțul cu bogata țeară-românească, ear' bogățiile intrate din România aici la noi se rês-pândiau în cele din urmă asupra întregii țeri și ridicau buna stare economică a tuturor. Actualul guvern a curmat această curgere a bogățiilor înspre țeara noastră, și în timp de câțiva ani de țile am sărăcit. Poporațiunea aședată dealungul granițelor, odinioară atât de înfloritoare, astăzi abia se mai susține, ba parte însă sîmnată din ea a și emigrat. Aceasta o simțim noi în fiesce-care țic, și foarte adeseori ne cuprinde temerea, că cea mai vi-guroasă parte din populațiunea română a acestei țeri va degenera, dacă lucrurile vor mai merge tot precum merg.

De aceea este greu a vorbi aici între noi bine despre actualul guvern al României. Noi avem destule cuvînte de a dorî, ca el să fie înlocuit cât mai curînd cu altul, care ar pune capêt presiunii economice, sub care gemem.

Ne dăm însă seamă despre partidele ce există în România, și nu găsım nici unul, care ne promite vre-o ușurare, nici unul, despre care putem presupune, că venind la putere, are să fie mai binevoitor față cu noi.

Tot acest guvern, care ne lovește în interesele noastre economice, nu s'a sfiit a lovî în consciința noastră națională.

Este grea pozițiunea noastră în țeara aceasta. Avem să ne susținem în luptă cu Maghiarii, un neam de oameni impetuși și cu deosebire inclinați a-și pune toate puterile în lucrare, ca să încerce realizarea unor idei, care nu se pot realiza. Nu am cerut nici odată, ca frații nostri de preste Carpați să ne ajute, nu să ne încurageze: sîntem noi destui oameni, pentru-ca să ne creăm noi prin noi însine în țeara aceasta o pozițiune potrivită cu importanța noastră ca element constitutiv al statului. Ne-a durut însă, când am vîțut, că guvernul statului român s'a unit ori a lăsat, cel puțin, să planeze asupra lui bănuiala, că s'a unit cu dușmanii nostri, că desaproabă lupta noastră, că-și încuragiază pe ei, că ne îndeamnă să renunțăm de a continua lupta contra lor. Urmarea a fost, că Maghiarii au devenit din țic în țic mai stăruitori, amăgindu-se cu speranța, că în cele din urmă tot vom ceda presiunii cercurilor din București, că s'a produs o puternică reacțiune între noi, că relațiunile noastre au ajuns la o excesivă încordare. Eară când reacțiunea a produs roadele ei, tot guvernul actual ne-a lovit prin expulsarea celor șese frați ai nostri.

Nu am aprobat și nu aprobăm nescotita faptă a celor expulsați: ne doare cu toate acestea, că s'a luat contra lor cea mai aspră dintre toate măsurile, de care poate fi lovit un Român.

Cu toate aceste am aprobat și aprobăm politica urmată de actualul guvern român față cu noi: ne-am pus în conflict cu mulți dintre amicii nostri, poate chiar și cu o parte din opiniunea publică, le-am dat adversarilor nostri o armă puternică, dar' am aprobat politica guvernului român, fiindcă el nu are să țină seamă de interesele noastre, ci de ale României, și dacă aceste cer să ne lovească, nu-și rămâne decât să ne lovească. Noi

răbdăm, sântem deprinși cu răbdarea, mult am răbdat și mult o să mai răbdăm încă. Vorba e numai, ca interesele României să ceară în adevăr sacrificarea noastră, ear' asupra întrebării, dacă o cer ori nu, noi nu sântem competenți a ne pronunța.

De aceea am dis și țicem și acum: Dl Ioan Brătianu va fi sciind ce face, va fi simțind, care e răspunderea, pe care o ia asupra sa.

Cine scie, dacă în aceleași împrejurări altul ar fi făcut altfel? cine scie, mai ales, dacă, făcând altfel, ar fi făcut mai bine?

Pentru noi dar' un singur lucru poate să fie hotărâtor: că actualul guvern al României a accentuat totdeauna identitatea noastră de interese.

După cea mai bună convingere a noastră această identitate este un adevăr puternic, care mai ales în împrejurările actuale trebuie să primeze.

În Orient interesele României sânt identice cu ale monarchiei austro-ungare, cu ale Maghiarilor și cu ale noastre indeosebi, și abia ne mai putem închipui statul român altfel, decât aliat cu monarchia noastră, dacă mai curând ori mai târziu ar fi vorba de a rezolva potrivit cu interesele noastre conflictul ivit preste Dunăre.

De aceea interesele patriei noastre cer întocmai ca interesele noastre speciale, ca dincolo, preste Carpați, să fie acum, mai ales acum, o țeară unită și tare, și o viuă durere ne cuprinde, când vedem, că tocmai acum se face încercarea pentru pregătirea unei sguduiri.

Și când vorbim de această durere, dăm expresiune unui sentiment comun tuturor Românilor de aici.

Actualul guvern al României nu 'și-a dat cătuși de puțină silință, ca să câștige afecțiunile noastre, și nici nu le-a câștigat; îndeosebi dl Ioan Brătianu a fost odată aici între noi cel mai popular dintre oamenii politici de preste Carpați, dar' în cei din urmă ani 'și-a sacrificat popularitatea: cu toate aceste pretutindenea, pretutindenea în Ardeal și în Bănat și în Țeara-Ungurească, Români sânt cuprinși de un viu resentiment, când vîd modul, în care opozițiunea din România combate actualul guvern.

Și un lucru trebuie să recunoască frații nostri de preste Carpați: că aici lumea e mai nepreocupată, când e vorba de cele ce se petrec preste hotare.

E poate neintemeiat resentimentul, de care sânt cuprinse cercurile de aici; frații nostri vor recunoaște însă și ei înșiși că el e firesc, dacă 'și vor da seamă despre modul, în care se reflectează lucrurile în capetele Românilor de aici.

Dl Ioan Brătianu este omul, care a făcut războiul dela 1877—78 și a rezolvat cestiunea Ovreilor. Nu e meritul dlui Ioan Brătianu, că s'a făcut acel război, nici că în el s'au dat pe față destoiniciile războinicilor ale Românilor, multe dintre consecințele războiului nu vor fi stând în proporțiune [dreaptă cu jertfele aduse,

chiar rezolvarea cestiunii Ovreilor nu dl Ioan Brătianu o va fi chibzuit așa, cum ea s'a făcut: le admitem toate. Dl Ioan Brătianu a avut însă norocul de a fi luat parte la toate aceste evenimente mari ca cel mai de frunte om, încât nu mai e cu puțință să țicem Grivița, independență, regat, fără-ca să ni se ivească și figura dlui Ioan Brătianu.

Îl vedem apoi pe acest om de țece ani acum în fruntea guvernului român și ne închipuim, că acum, după țece ani, trebuie să scie bine de tot, cum stau lucrurile în ceea-ce privește România.

Ne închipuim că va fi avînd relațiuni cu șefi de ai cabinetelor europene, va fi cunoscînd intențiuni, pe care alții nu le sciu, va fi isbutit să inspire încredere, unde alții sânt întimpinați cu multă rezervă, în sfîrșit, că este un om, care nu umblă pe dibuite, ci merge pe o cale croită în timp de țece ani și trebuie adese-ori să facă ceva, fără-ca să ne poată spune și nouă, celoralaltii, de ce face așa și nu altfel.

Sîntem poate prea naivi, dar' n'avem încotro, ci trebuie să ne întrebăm adese-ori: mai e oare în România vre-un om, care, tocmai astăzi, ar pute să ducă mai departe lucrarea pregătită în timp de țece ani de dl Ioan Brătianu, fără-ca dl Ioan Brătianu el însuși să 'i spună ce a făcut până acum, să 'l introducă la cei ce 'l vor fi socotit vrednic de încrederea lor, să 'i deie firele în mână?!

De sigur, că nu!

Răsturnat odată cabinetul Brătianu așa, cum opozițiunea voiesce să 'l restorarne, ar trebui neapărat să urmeze o curmare în relațiunile României cu cabinetele europene și apoi poate o schimbare radicală în politica externă a României.

Este în viața statului român un singur factor, care poate să țină continuitatea în ceea-ce privește relațiunile externe: acesta e Regele.

De aceea opozițiunea nu se mărginește a combate guvernul, ci îl combată și pe rege, ca să 'i slăbească pozițiunea și să 'l siliască a o aduce la guvern și a 'i spune ceea-ce dl Brătianu nu poate să 'i spună.

Eată lucrul, cu care noi, Români de aici, nu ne putem împăca.

Admitem, că vor fi avînd frații nostri destule cuvinte de a combate actualul guvern, — în afacerile lor interne n'avem să ne amestecăm: nu acum e însă timpul să fie slăbită autoritatea guvernului și poziția dinastiei, nu acum e timpul să fie sguduită credința în viitor a Românilor. Unită și tare să fie acum România, așa cer interesele noastre, și fără îndoială tot astfel vor fi cerînd și interesele fraților nostri de preste Carpați.

Acesta e punctul de vedere, din care privim noi lucrurile. Ori-și-care ar fi guvernul român, acum el trebuie să fie tare și o schimbare de guvern în România în fața actualei situațiuni n'ar pute să aibă nici un sens decât atunci, dacă ar fi

vorba să se facă o schimbare de front în politica externă a României. Și chiar fiind vorba de o asemenea schimbare, dl Ioan Brătianu ar pute să o facă cu mai multă cunoștință de cauză ca ori-și-cine altul.

Nouă însă să nu ni se ceară, ca să aprobăm o asemenea schimbare de front: n'o putem, pentru-că nu ne este iertat, dar' n'o putem nici pentru-că nu cunoaștem tainele cabinetelor.

Revistă politică.

Sibiu, 26 Noembrie st. v.

Conferența vamală austro-ungară se va întruni în decursul acestei luni, spre a hotărî asupra revizuirii tarifului vamal, ce s'a luat în perspectivă cu privilegiul înorii convențiunii vamale și comerciale. În zilele dintăiu ale lui Ianuarie se vor continua în Viena ori în Budapesta între cei doi miniștri pertractările cu privire la toate cestiunile de transacție. Pertractările dintre reprezentanții ambelor minișteri de finanțe și dintre reprezentanții băncii austro-ungare s'au terminat cu deservire, ear' cu privire la împărțirea dării după afacerile hipotecare ale băncii, există între cele două guverne o diferență de vederi. Numai după-ce guvernele se vor pute în mod definitiv înțelege, vor fi provocate legislativele, spre statorirea cheiei de cuotă. Toate proiectele ce privește transacția se vor presenta deodată în parlament, — și „Pol. Corr.“ asigură, că de o prezentare specială a tarifului vamal nici vorbă nu poate să fie.

În ședința de Sâmbătă a dietei provinciale din Boemia Dr. Plener a prezentat din nou proiectul seu cu privire la statorirea granițelor teritoriale după naționalități: Proiectul e următorul:

„Considerînd, că pe teritorul închis cu limba germană, pe basa usului și a legilor limba germană a fost exclusiv ca limba officioasă folosită la toate tribunalele și autoritățile ces. reg., și că schimbarea acestei stări de lucruri a vîtmînt într'un mod foarte simțitor interesele și sentimentul locuitorilor germani; considerînd, că prin caracterul ce a luat raportul dintre aceste două naționalități, despărțirea teritorială a acestor două naționalități poate să fie un mijloc însemnat, spre a crea în țeară mai favorabile stări de lucruri; considerînd, că hotarele ținuturilor de deosebite limbi încă nu s'au statorit, și nici înfințarea teritoriilor cu o limbă nu s'a întemplat încă cu deservire, subscrișii recomandăm, ca dieta provincială să decidă:

1. Guvernul se provoacă a anula ordinațiunea privitoare la limbi dela 19 Aprilie 1880 pentru teritoriile tribunalelor cercuale din Eger, Brüx, Leipa, Leitmeriț și Reichenberg, și a restabili vechia stare, în urma căreia la tribunale are să se întrebuințeze numai limba usuată în cercul respectivelor tribunale.
2. În celelalte ținuturi germane ale țerii, să se sistemizeze trei nouă tribunale cercuale pe acea basă de limbi, precum sînt și cele numite în cele cinci ținuturi germane.
3. Cercurile să se despartă după puțință conform rapoartelor naționale.
4. În legătură cu noua împărțire a cercurilor judecătorești, să se sistemizeze doi senatori la tribunalul suprem din Praga.
5. Districtele adminis-

trative să se statorească de asemenea conform rapoartelor naționale.

Răsboiu nu e, pace încă nu e. Diplomația europeană desvoaltă însă o activitate, cu care încă nu se scie la ce rezultate mai poate ajunge. Atâta se poate spune, că diplomația austro-ungară a secerat până acum puține avantagii în Peninsula-Balcenică, și acțiunea sîrbească n'a produs nimic pentru îmbunătățirea situațiuni din Balcani. Presa rusească continuă a face imputări Austro-Ungariei din incidentul amenințării contelui Khevenhüller. „Mosk. Wiedomosti“ țice: Mai curînd ori mai târziu, — tot una e. Nimeni nu o poate scî unde — până unde o va duce răsboiul. O amenințare pentru viitor exercează acea influență deprimătoare, ca și una pentru present. Aceea n'ar ave nici o importanță, dacă efectul ei ar fi dat expresiune numai sistării ostilităților. În fapt însă s'a întemplat altmîntrelea. Amenințarea a ridicat curagiul perdut al Sîrbilor și 'i-a încurajat, spre a 'și reculege puterile și a se pregăti pentru susceperea din nou a ostilităților, — la cas dacă Sîrbi o doresc aceasta. Într'aceste „Moskowski Wiedomosti“ se întreabă, că oare amintirea succeselor, pe care le-a raportat ofițerii rusești din armata bulgară, nu au să însemne, că Bulgaria nu e atît de părăsită, precum se credea. . . Armata bulgară a fost reținută și 'i-s'a fost luat posibilitatea, de a gusta toate fructele biruințelor și jertfelor sale. A o silî însă prin amenințări la retragere, trece marginile admisibilității.

„Sowremeniia Izvistiia“ merge atît de departe încât recomandă fiecărui Rus, de a 'și termina toate discursurile sale prin cuvintele: „Toată calicia și toată nefericirea zace în rapoartele dintre Austro-Ungaria și Rusia, și salvarea zace numai în rumperea politicii noastre cu politica austro-ungară“. „Cu un cuvînt“, adauge la aceste „Nowoje Wremja“, aceasta e ceterum censeo asupra Cartaginei dela Dunăre“.

Italia a ocupat în mod definitiv Massaua și acum preparează adnexarea aceleia. În camera italiană s'au întemplat cu privire la aceasta declarații foarte importante.

Alegerile engleze se par a fi până acum avantajoase pentru liberali. Majoritatea liberalilor întrece până acum cu șese voturi numărul conservatorilor și al parneliților la olaltă.

Presa și războiul sîrbo-bulgar.

„Neue freie Presse“ dela 5 Decembrie scrie:

„Prospectul pentru o soluțiune favoritoare a crizei de pe Peninsula-Balcenică — după cum am constatat deja ieri — în puținele zile de când între Sîrbi și Bulgari a întervenit armistițiul, nu s'a înșeninat, ci s'a tulburat. Contrastul dintre puteri apare înășprit, și acest contrast, ear' nu fictiva rezistență a Sîrbiei în contra încheerii păcii, e ceea-ce 'i dă situațiuni sig-natura. Pot să vorbească în capitalele celor trei

Foița „Tribunei“.

Hermina.

(Urmare și fine.)

După-ce dl de Sent-Mesme cedă stăruințelor lui și se depărtă, Scarlat ceru dela călugărițe foarfeci și tremurînd din cap până în picioare, tăia din pîrul Herminei câteva șuvițe țicînd: „Sînt pentru mamă-sa...“

Și atunci cugetînd la sacrificiul care îl făcuse el însuși într'o ții, arđînd împreună cu acesta și mica scrisoare, pe care 'i-o scrisese iubita lui, cugetînd la timpul când acest cap se odihnia pe umîrul seu, el nu se mai putu reține, uită că era preot, uită că cele două călugărițe erau de față, și luînd în brațele lui pe aceasta mult iubită, care nu mai era decât un bulgăr de țerînă, o sărută plîngînd tare! . . .

Întunecoasa ții de Decembrie, pîtrundînd printre perdele, îl găsi în același loc, rugîndu-se și plîngînd încă, ear' călugărițele șoptiau între

ele, privindu-'l cu o mare milă: „Pe acesta îl iubia sîrmana copilă!“

X.

El plecă cu ea, o ridică spre a o aduce mamei ei sub învelîșul greului cosciug. O aduce cu posta, face cu ea această călătorie! Această călătorie de nuntă, la care ea visase atît de mult, o face cu el, o face însă moartă . . . o ce sfîșietoare soarte avem aici pe pămînt!

Au depus-o în odaia congregașiilor dela Saint-Eufanee, care se ținea de capela Preacuratei, și pe ea sînt deja depuse coroane albe, buchete simbolice, aduse de fetele tinere ale satului.

Dna de Sent-Mesme a veghiat înspre seara înmormîntării; ea a veghiat singură pe fiica sa, ea a stăruit, dar' Irena, fără să 'i spună, a rămas în capela și de acolo a putut vedea pe sîrmana mamă, mîngăind pentru ultima oară acest pat al ângerului ei, pe care o chema cu numele celei mai dulci, ca în timpul când ea îi sărută micile piciorușe goale, și așteptă, aple-

cându-'și urechia, un răspuns prin lemnul cosciugului.

Biserica este plină de oameni; douășprețece copii ale fecioarei Maria, umilite tovarășe ale tinereței Herminei, încungiură catalfacul îmbrăcat în alb, care strălucesce de lumini, și seamîna cu toată asprimea anotimpului cu un buchet de primăvară, așa este de acoperit cu flori. . . Preotul în altar, este el . . . este preotul Scarlat! El slugescă cu o reculegere adîncă, dar' când, întorcîndu-se după evangeliile și răzimîndu-se de altar, el voi să mai pronunțe câteva cuvinte, suspinurile, care veniau din toate părțile, îl făcură să 'și peardă șirul, și lacrimile curgeau șiroae pe obrajii lui. Aceste lacrimi îi frânseră vocea, și abia puțin să articuleze o vorbă de adio și binecuvîntarea. El termină cu greutate sfîntul sacrificiū și se retrase în sacristie, simțîndu-se cu totul perit, când cugeta la amînunile îngrozitoare ale ultimei ceremonii, el își ascunse fruntea între mâni, ca și când s'ar fi temut de a nu mai auzi prima lovitură a pămîntului în acoperișul sicriului.

(Din franțuzesce după Stello de E. T.)

imperii în modul obișnuit despre înțelegere și comunitate; cine a urmărit însă în timpurile ultime cursul lucrurilor, a celui nu poate să-și fi scăpat din vedere, că evenimentele strică tot mai mult legătura, ce le-a legat pe puterile imperiale la începutul crizei. Astăzi se vorbește deja despre concentrarea de trupe mai mari în Rusia-de-Sud, faimele despre pregătiri de război austriace se continuă prelungită toate desmințirile și strigătul după un congres european se aude în același timp în Berlin și în Paris. Din toate acestea deocamdată nu e drept decât faptul, că ele se colportează prin telegraf; dar' singur acest fapt este un simptom al neliniștii generale, cu care se privește în fața dezvoltării crizei. Căci ce altă decât îngrijirea pentru o acțiune izolată a Rusiei însemnează a vorbi despre o mobilizare rusească, ce alta decât frica de o începere activă din partea Austro-Ungariei, când se vorbește despre pregătiri de mobilizare austriace? Și ce alt înțeles are strigătul după un congres european decât ca Europa unită să se pună ca mijlocitoare între cele două puteri, cari ar pute veni în poziția de a-și apăra între sine și respective una în contra celeialalte independent interesele lor?"

„Nemzet“ scrie:

„În timpul ultim s'a început a se accentua tot mai des din deosebite părți, că guvernul Germaniei privesce cu o anumită nemulțumire politica, pe care o urmărește ministrul de externe față cu evenimentele ivite pe Peninsula-Balcanică“.

Constatând aceasta, „Nemzet“ se crede în drept a declara această faimă de o scorșitură, deoarece guvernul Germaniei a declarat de repezite ori, că voiesce susținerea păcii și aceasta o voiesce și monarhia noastră, deci politica celor două imperii nu ar pute fi în contrast.

Despre poziția, în care se află regele Milan „Nemzet“ primesce dela un corespondent al seu din Viena o schiță din o întrevorbire ce a avut-o cu un bărbat competent a apreați situațiunea Sârbiei. Eată ce țice între altele corespondentul lui „Nemzet“:

„Încât privesc păreriile numitului bărbat de stat privitor la poziția regelui Milan, aceste ofernise date mai pline de speranță. Poziția regelui e într-o adevăr foarte critică, dar' nu atât de critică cum se anunța din unele părți cu deosebire în zilele după alungarea Sârbilor de pe teritoriul bulgar. Între împregiurările patriarcale ale Sârbiei nu se poate să-i nici odată ce se va întâmpla, dar' poziția regelui nu e atât de clătinată, încât abdicarea să-i fie atât de iminentă sau atât de necesară, cum au colportat în timpul scirilor de alarm“.

„Pester Lloyd“ vorbind despre schimbarea politice rusești în favorul Bulgariei își încheie articolul în nisece termini foarte nefavorabili încrederii în alianța monarchiei noastre cu Rusia.

„Dacă ar fi întreprins o schimbare, — scrie „Pester Lloyd“, — la toată întâmplarea că nu e ceva necegetabil că Rusia ar pute câștiga pentru un program nou și celelalte puteri. Ar fi de a se indica aci de îndată numai la dificultățile și pedecile ce ar întâmpina o astfel de schimbare. În faptă învoirea puterilor și în-deosebi învoirea Austro-Ungariei cu propozițiile Rusiei pentru restabilirea statului *quo ante* n'a isvorit din vre-o intențiune rea în contra poporului bulgar. Această propoziție a stat în consonanță deplină cu înțelegerea din Skiernievițe și Kremsier și a produs-o respectarea tractatelor și recunoașterea dreptului existent ca basă a relațiilor dintre cele trei puteri imperiale. Propunerea Rusiei, abstracție făcând chiar dela tractate, zăcea pe base de tot conservative. Această propunere trăgea granițe foarte strâmte dreptului revoluționar de dispunere al popoarelor balcanice și îi recunoaște în principiu Europei dreptul suprem al deciziunii autoritative. Executarea acesteia nu părea de loc a oferi dificultăți și dinsa putea aduce la ordine pentru mulți ani toate aspirațiunile egoistice de pe Peninsula-Balcanică. În faptă putea să fie un factor de o însemnată de nedesprețuit dacă s'ar fi deșteptat în toate acele existențe mici de stat conștiința că ele nu pot decide asupra sozii și viitorului lor nimic din propria putere și că ele se află în un raport de adăncă sub-

ordinațiune la voia și bunăvoința Europei. Sigur e, că nici o altă soluțiune nu ofere asemenea avantajii. Dar' la toată întâmplarea delăturarea acestei soluțiuni deschide teren pentru un alt șir nefinit de proiecte, deoarece prin aceasta s'a renunțat dela terenul sigur al tractatului dela Berlin. În afară de tractatul dela Berlin e loc pentru nenumărate încercări spre o nouă reconstruire a Orientului, mai mult sau mai puțin radicală. Poate că și pentru aceasta s'ar pute afla o înțelegere. Dar' ea ar aduce probleme mai grele și mai primejdioase ale diversității de interese pentru gruparea puterilor și poate că ar deștepta cele mai esențiale cestiuni ale Sud-Ostului Europei. Aceasta ar fi să 'i-se pună la inimă acelei părți a presei rusești, care cere cu atâtă sgomot cassarea tractatului de Berlin în cele mai însemnate dispozițiuni. Tractatul de Berlin va fi mai ușor de a se strica decât a se suplini prin un nou instrument de tractat.

Cronică.

Stațiuni nouă telegrafice. Ministrul ung. de comunicațiune ar fi decis înființarea alor două stațiuni nouă telegrafice în comitatul Sibiuului: în Seliște și Mercuria.

Virilistii comitatului Sibiu. Între virilistii comitatului Sibiu aflăm următorii Români: Miron Romanul, metropolit cu o contribuție de 2243 fl. 4 cr. (duplu computată); Ioan Popa, advocat 652 fl. 42 cr.; Ioan Preda, advocat, 440 fl. 28 cr.; Dr. Ioan Moga, medic, 420 fl. 36 cr.; Dr. Ioan Nemeș, advocat, 399 fl. 36 cr.; Grigorie Mateiu, negustor, 365 fl. 18 cr.; Parteniu Cosma, advocat, 362 fl. 14 cr.; Petru Mitrea, proprietar în Rășinari, 251 fl. 97 cr.; Dumitru Roman, proprietar în Seliște, 240 fl. 90 cr.; Paul Dunca, consilier în pensiune, 228 fl. 80 cr.; Iacob Arsenie, proprietar în Gurariului, 220 fl. 83 cr. Membrii suplenți: Ioan Răucuiu, proprietar în Seliște, 215 fl. 12 cr.; Petru Petra, proprietar în Sibiel, 214 fl. 33 cr.; Ioan Muntean, advocat în Sebeșul-săsesc, 203 fl. 42 cr. și Anania Trombițaș, asesor consistorial, 200 fl. 85 cr.

Disciplină model. Spre ilustrarea parlamentarismului din Ungaria servească următoarea notiță din „Pester Lloyd“ dtdo 7 l. c. n.:

„Partidul dietal liberal a discutat în conferența ținută ađi la 6 ore seara sub presidium lui Gustav Vizsolyi, proiectul de lege privitor la lungirea duratei mandatului pe 5 ani. Referentul Dárday a motivat proiectul în mod detaliat, apoi s'a început desbaterea generală, la care au luat parte Iosif Gáll, Hegeđus, Teleszky, Rakovszky, contele Ludovic Tisza, Darányi, Alexandru Körössy, Iulius Horváth, Max Falk și contele Ladislau Csáky. Și ministrul-president Tisza a participat în mai multe rânduri. În sfirșit s'a primit proiectul atât în general cât și în special¹⁴. Va să țică tot lecția dascălului!“

Asociațiune maghiară de moralizare. Deputatul Irányi (alias *Halbschuk*), kossuthist și — idealist, cel puțin trece la Maghiari de atare, a inițiat spre scopul ridicării moralității între conaționali sei înființarea unei asociațiuni, învitat număreroși deputați și alți bărbați de importanță la o adunare, pentru a discuta asupra mijloacelor potrivite cu scopul propus. Înviții au corespons cei mai mulți dintre chemați, și în conferența ținută în sala de conversație a dietei, sub presidium președintelui dietei, Toma Péchy, mai întâiu Irányi a discutat ținta și scopul asociării, așternând și un proiect de statute, și apoi s'a delegat un comitet spre studiarea cestiunei. În comitetul acesta cine, cugetați, că se află? *Bartha Miklos* dela „Ellenzék“! Nici că se poate loc mai potrivit pentru cunoscutul „politic“ din Cluj, decât într-o „Asociațiune de moralizare“. Succesul asociațiuni este deci pe deplin garantat.

Comitetul societății de lectură „Petru Maior“ a junimii române din Budapesta, în ședința sa din 15 Noemvrie s'a reconstituit în următorul mod: Președinte s'a ales dl Dr. Corneliu Diaconovich; vice-președinte drd Emil cav. de Pușcariu; secretar Șerban de Voila, stud. în drept.; notari Petru Cornean, stud. în drept., Antoniu Cotel, stud. în drept., Șandor de Vist, stud. în drept.; controlor, Georgiu Pap, stud. în drept. și bibliotecar Ilie Precupaș, stud. jur.

Un nou țiar maghiar opozițional va apăre cu anul nou în Budapesta sub titlul „A nép zászlója“. Redactori vor fi deputatul dietal Iuliu Lukács și Ladislau Inczedy.

Unde au să se lipească marcele postale? Ministrul ungar de comunicațiune țice într'un emis al seu, că în înțelesul ușurării manipulațiuni ar fi de dorit, ca publicul să lipească mar-

cele postale totdeauna pe partea adresei, și nici odată pe dosul epistolei.

România și criza din Orient. În cercurile parlamentare se asigură, — scrie „L'Indép. Roumaine“ — că ministrul-president dl I. C. Brătianu a declarat față cu mai mulți deputați influenți, că n'a luat nici un angajament cu Rusia.

La înmormântarea lui Alfons al XII, regele Spaniei, România va fi reprezentată de dl Plagino, ministrul plenipotențiar al țerii la Roma. Dl Plagino se va duce la Madrid însoțit de dl C. Nan, secretar la legățiunea română din Paris. Înmormântarea regelui Alfons se va face Joi, 28 Noemvrie.

Accident pe calea ferată din România. „Galai“ scrie: Pe linia ferată a Bursei, s'a întâmplat un oribil accident. Pe când un tren de mărfuri mergea pe linia din strada Portului, calul dela un ghiociu, spăriat de flueratul locomotiviei și de sgomotul trenului, a luat vânt și a rupt-o de fugă cu ghiocul pe șosea, paralel cu linia ferată. Două femei de pe șosea, vedându-se amenințate de cal, în zăpăceala lor voiră să-l evite traversând linia ferată; din nenorocire tocmai în acel moment trenul le surprinse și le tăia.

Varietăți.

(Progresele marinei militare germane.) Germania a pus în anul acesta în budgetul marinei sale suma de 48,398.900 mărci, din cari 11 milioane s'unt trecute la creditele extraordinare. De aci se vede interesul ce imperul german are pentru puterea lui maritimă. Dela pacea dela Frankfurt, Germania nu s'a dat înapoi dinaintea nici unui sacrificiu pentru a atinge acest scop, și trebuie să recunoașcem, că marina ei a făcut mari progrese în timp de cinci-spredece ani.

Astfel, în 1870, flota prusiană se compunea din 80 de vase din cari 8 cu pânze și 44 cu aburi, dintre cari numai 16 (fregate și corvete) putea să fie considerate ca vase de războin.

În 1885, marina imperială posedă: 13 vase cuirasate, 13 canoniere cuirasate, 25 vase de coastă, 4 canoniere, 8 avise, 10 vase de scoală, 13 transporturi cu aburi și 150 vase-torpilă.

Trebuie a mai adăuga, că Germanii construiesc înșiși în usinele lor și în marile lor ateliere de construcțiuni, vasele torpilele și toate instrumentele uciđtoare.

Efectivul marinei în timp de pace, în porturi și pe vase, numără aproape 10.000 de oameni, la cari se mai adaugă și batalionul de mare de o mie de soldați. Marinarii statului fac un serviciu activ de trei ani și patru ani de rezervă, apoi trec cinci ani în așa numitul *se-ewer*; cât pentru personalul ofițerilor, el se compune dintr'un admiral, un vice-admiral, cinci contra-admirali, 48 căpitanii, 417 locotenenți și sub-locotenenți și 100 cadeți, adecă în tot aproape 600 ofițeri.

Mobilizarea se poate face ca și armata de uscat, cu cea mai mare repeziune.

Flota se împarte în două mari stațiuni militare: stațiunea Baltice și stațiunea mării Nordului, având de sedii respective porturile Kiel, Wihelschafen, acoporite de lucrări mari de apărare și având cele dintăiu arsenele. S'au făcut asemenea lucrări foarte însemnate de întăriri și în lungul coastelor Baltice, la Memel, Pillaud, Weichselmunde, Danzig, Rugenwald, Kolberg, Bredow, Stettin, Stralsund și în fine Travemunde.

Ca putere maritimă, Germania ocupă asemenea ađi rangul al patrulea, după Anglia, Franța și Rusia; mai mult, flota rusă este împărțită în două excadre, din cari una, aceea a Mării-negre, n'ar pute să treacă Dardanelele decât violând tractatele, și ceealaltă, aceea a Baltice, ar fi poate constrînsă în cas de rebel să sfoțeze pasurile dela Cattegat.

Din contră, Germania, prin proiectul de canal între Baltica și Marea-Nordului, ale cărui cheltuieli s'unt evaluate la 156 milioane de mărci, va pute să concentreze repede puterile sale maritime, în cas de trebuință, într'una sau în ceealaltă din cele două mări, cari despart Peninsula daneză, a cărei parte meridională, Slesvigul, a fost încorporată la imperiu. Nu mai lipsese puterii maritime a Germaniei decât stațiuni navale cum are Anglia.

Tocmai această dorință, mai mult ca idea colonizării, au hotărât pe guvernul din Berlin a ocupa Angra-Pequena și insulele Camerone, care a provocat încurcături Sultanului de Zanzibar și conflictul cu Spania privitor la insulele Caroline.

(Un proces de presă.) Curtea de apel din Bensaon a judecat la 20 Noemvrie st. n. un proces, care interesează întru câțva presa. Este vorba de otrăvirea a două d-șoare din Belfort, d-rele Grille, cauzată prin nisece rădăcini de plante luate dela un farmacist din același oraș, care în loc să dea rădăcinile ce 'i-se ceruse, din eroare dăduse altele intoxicate. Diarele din localitate, relatând pur și simplu faptul fără a-l însoți de vre-un comentariu răuvoitor, au fost, pentru acest fapt numai al înserării accidentului,

urmăriți de farmacist, care cerea dela fiecare țiar o despăgubire de 10,000 lei. D-șoarele otrăvite au intentat și ele proces farmacistului. Tribunalul civil din Belfort a respins și cererea farmacistului precum și aceea a otrăvitorilor. Farmacistul făcu apel și curtea din Bensaon, printr'o decisiune basată pe o mulțime de considerante, a dat dreptate țiarelor și d-șoarelor Grille contra farmacistului, care a fost condamnat la 500 lei despăgubiri către numitele d-șoare și la toate cheltuielile de judecată.

Bibliografie.

„Foiă bisericească“, organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului, redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a fiecări luni. Blaș, 25 Noemvrie 1885. Anul III. Nr. 22. Cuprinsul: Enciclica Sântiei Sale Papa Leon XIII. Familia sântă. Ministrul matrimoniului. Pictura în catedrala metropolitană din Blaș. Ajunul și postul bisericiei. Asociațiunile noastre. Varietăți.

* * *

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă. Oradea-mare, 24 Noemvrie (6 Decemvrie) 1885. Anul XXI. Nr. 47. Sumar: Legenda Miosotului, de Iuliu I. Roșca. — Deparațian. (Urmare și încheiere), de A. Vlăhuța. — Medicul fără voie. Comedie în 3 acte, de Moliere. (Urmare.) — Precupeț de poame în Orient. (Ilustrațiune.) — Doine și hore. Din giurul Albacului și al Vașcoului. Culese de Vasilie Sala. — Salon. Sfințirea steagului reuniunii române de gimnastică și cântări din Brașov. — Cronică vieneză. — Literatură și arte. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Ghicitură de semne, de Victoria Mircea. — Posta redacțiuni. — Călinarul săptămânii.

* * *

„Biserica și Școlă“. Foaia bisericească, scolarică, literară și economică. Ese odată în săptămână: Dumineca. Arad, 24 Noemvrie (6 Decemvrie) 1885. Anul IX. Nr. 47. Sumar: Ameliorarea dotațiuni clerului în regatul României. Cercetarea bisericii din partea poporului nostru. Divinitatea lui Isus Christos probată prin excelența calităților sale psihice, (urmare și fine). Diverse. Concurse.

* * *

Calendar pe anul ordinar 1886. Redigat de societatea „Academia ortodoxă pentru literatură, retorică și musică bisericească în seminarul arhiepiscopale din Cernăuți“. Editura tipografiei episcopale.

* * *

Calendar pe anul dela Christos 1886. Anul VII. Arad. Editura tipografiei diecesei gr-or. române a Aradului.

Din public.

Având a-mi pune biblioteca în ordine spre a o preda preoțiime tractuale, rog prin aceasta pe toți P. T. domni, cari au împrumutat cărți dela mine să binevoiesc a 'mi-le înapoia în termen de 8 zile.

Sibiu, 26 Noemvrie 1885.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Posta ultimă.

Belgrad, 8 Decemvrie n. Poarta a făcut declarațiunea, că nici un arangement sârbo-bulgar nu poate avē valoare fără consentimentul Porții. Sârbia a respuns, că respectează drepturile suverane ale Sultanelui, deocamdată însă n'ar fi vorba decât numai de încheierea unui armistițiu militar. Poarta se aibă mai bine în vedere prezența trupelor rumeliote, prin care acțiunea militară a Sârbiei cu deosebire se complică.

Sofia, 6 Decemvrie n. (Scirea lui „Pester Lloyd“). Condițiunile, pe care le pune Bulgaria, s'unt — precum se aude aici — următoarele: Se cer cinci milioane franci drept despăgubire de război și cesiunea districtelor Niș, Pirot și Vrania. În cercuri influente se aude exclamându-se: „Nici un Khevenhüller n'are să ne oprească în ajungerea prețului biruinței noastre, și atât principele Alexandru, cât și Karavelow să tremure, dacă nu urmează vocii națiunii bulgare; Sârbi trebuie să ne despăgubească pentru sângele fiilor nostri căduți.“

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

18 Decembrie: Traficul mare de tutun din Hust, decătră direcțiunea financiară din Sătmăr.
20 Februarie 1886: Realitățile Evei Wolf din Becicherecul-mic, decătră trib. din Timișoara.
20 Ianuarie 1886: Realitățile lui Constandin Raicovici din Chichinda-mare, decătră trib. de acolo.
15 Decembrie: Imobilele firmei frații Deák din Bistrița, decătră tribunalul de acolo.
14 Decembrie: Aproximarea cu vipt a spitalului din M.-Oșorheiu, decătră direcțiunea spitalului.
10 Martie 1886: Realitățile lui Samuil Holzstein din Alba-Iulia.
24 Decembrie n.: Realitățile lui Mateiu Raț l. Dumitru din Istina, decătră institutul „Albina”.
29 Ianuarie: Realitățile lui Iosif Réthy din Cenade, decătră erar, jud. cerc. din Reghinul-săsesc.
Se vënd bunuri de stat la domeniile de stat din: Beca, Ambrozfalva, P.-Földvár, Apáca, N.-Majláth, Alberti, Pitvaros, Apátfalva, M.-Csanád Nagylak, Cs.-Palota, M.-Bánhegyes, Paulis, St.-Ana Szabadhely, Mikalaka, Csiszér-Mondorlak, Lipova, Dorgos, Zábány, Alfos, Cladova, Radna, Tot-Bánhegyes, Dombiratos, Battonya, Kis-Iratos, Némét-Pereg, Bodzás, Nagy-Kamarás, Magyar-Pécska, Ó-Pécska, Almás-Kamarás, Arad, Cs.-Palota, Szabadhely, Paulis, Ujpanát, M.-és-N.-Fakert, St.-Leányfalva, Zimándköz Zimándújfalva, Ó.-és-Uj.-Szt.-Ana, Solymos, Milova, Kövesd Sistarovetz, Petris, Dorgos, Mész-Dorgos, Hidegkut. Termin 19, 20, 21 și 22 Decembrie. Direcțiunea financiară din Arad.
30 Decembrie: Realitățile lui Carol Heindendorf din Mediaș, decătră „Albina” jud. cerc. din Mediaș.
29 Ianuarie 1886: Realitățile lui Ioan Bozay din Ittvárnok, decătră jud. cerc. din Becicherecul-mare.

28 Decembrie: Realitățile lui Aviam Imbrone din Custe, decătră judecătoria cerc. din Verșeț.
30 Decembrie: Realitățile lui Francisc Seemayer decătră jud. cerc. din Verșeț.

Edicte:

A se insinua pretensiunile:
la rémasul după Anton Oelberg din Oravița, trib. din Biserica-albă;
la rémasul după Martin Amon din Bega-St.-Georgiu, jud. cerc. din Becicherecul-mare.
14 Decembrie: Se va pertracta cauza acusatului Nicolau Săracul din Darocz, jud. cerc. din Cohalm.
12 Ianuarie n. 1886: Adunarea părtașilor minei „Cărnicul-mare Corna”, la direcțiunea de mine din Abrud.
10 Ianuarie n. 1886: Adunarea părtașilor minei de pe teritorul Roșiei-de-munte „St.-Andrei-Ieruga”, la direcțiunea de mine din Abrud.
21 Decembrie: Pertractarea în afacerea comasării comunei Csaba-Ujfalv; trib. din Dej.

Falimente;

I. N. Pavlovics, neguțator în Panciova; K. Taubner, neguțator în Panciova; Francisc Kellner, neguțator în Becicherecul-mare; Iosif Magyar, cojocar în Becicherecul-mare.

Concursuri:

Un post de scriitor la trib. din Brașov.
Un post de concipient practicant salarizat și două posturi de concipienți practicanți nesalarisați la direcțiunea financiară din Cluj.
Un post de catechet gr.-or. și profesor de limba sârbească la gimnasiul catolic din Timișoara.
Un post de vice-procuror la tribunalul din Deva.
Un post de subjude la jud. cerc. din T.-Becse, trib. din Becicherecul-mare.
Un post de jude la trib. din Chichinda-mare.
Un post de vice-notar la tribunalul din Chichinda-mare.
Un post de oficial de cancelarie la trib. din M.-Oșorheiu.

Un post de vice-notar la jud. cerc. din Sibiu.

Postul de fiscal, scriitor la poliție, inginer orășenesc, forestier orășenesc, scrietor, și moașă pentru orașul Verșeț.

Un post de servitor de cancelarie la pretura din Rodna-vechiă.

Postul de translator la judecătoria din Teregova și Bozovicu: trib. din Caransebeș.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Decembrie st. n.

Grâu (din Banat): 72-73 Kilo fl. — până — 74-79 Kilo fl. 7.80 până 8.20, (lungă Tisza) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Pesta) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. 7.80 până 8.20, (de Alba-Regală) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. 7.80 până 8.20, (de Baeska) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72-74 Kilo fl. — până —, 74-79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.
Sécara (ungurească) 70-72 Kilo fl. 6.25 până 6.45; (Orđ nutreț): 60-62 Kilo fl. 5.50 până 5.95; (de berărie) 62-84 Kilo fl. 6.20 până 9.—.
Ovės (ungurese) 37-40 Kilo fl. 6.40 până 6.70.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.85 până 5.90; de alt soi fl. 5.75 până 5.80.
Rapița fl. 10.— până 11.50; de Banat fl. 10.— până 11.50.
Mălăiu (ungurese): fl. 5.— până 5.25.

Timpu de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.01 până 8.03 (per Septembrie-October) Kilo fl. 7.55 până 7.60.
Sécara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.56 până 5.58
Cucuruz (Mai-Iunie) fl. 5.53 până 5.54.
Rapița (August-Septembrie) fl. 10.89 până 10.90
Spirt (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.50.

Cursul pieței din Sibiu.

din 8 Decembrie st. n. 1885.
Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.55 vënd. 8.60
Lire turcesci . . . „ 11.20 „ 11.25
Imperiali . . . „ 10.20 „ 10.25
Ruble rusesci . . . „ 1.21 „ 1.22

Bursa de București.

Cota oficială dela 6 Decembrie st. n. 1885.
Renta amort. (5%) . . . Cump. 90.— vënd. 91.—
Rur. conv. (6%) . . . „ 83.1/4 „ 84.3/4
Acț. de asig. Dacia-Rom. . . „ 247.— „ 252.—
Banca națională a României . . . „ 1100.— „ 1130.—
Impr. oraș. București . . . „ 30.— „ 32.—
Credit mob. rom. . . „ — „ —
Acț. de asig. Naționala . . . „ 224.— „ —
Scrișuri financiare urbane (5%) . . . „ — „ 89.1/4
Societ. const. . . „ 174.1/2 „ 230.—
Schimb 4 luni . . . „ — „ 34.—
Aur . . . „ 13.— „ 14.—

Bursa de Budapesta din 7 Decembrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Bursa de Viena din 7 Decembrie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Noembrie 1885.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu, Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Petroșeni-Simeria (Piski), Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Arad-Timișoara, and Turda-Ghiriș.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.